

मालपोतमा भइरहेको व्यक्तिप्रति दोषि को ! लेखनदास र कर्मचारीद्वारा एकअर्कामा दोषारोपन

काम गर्न निकै कठिनाई भइरहेको छ : लेखापढी एशोसिएशन
रकम नलिई लेखनदास र कर्मचारीले कुनै फायल अगाडी बढाउँदैन : सेवाग्राही
लेखापढीका कारण सेवाग्राहीले दुःख पाइरहेका छन् : कार्यालय प्रमुख

दैनिक समाचारदाता
राजविराज, २९ भद्रौ ।

भूमिसुधार तथा मालपोत कार्यालय राजविराजमा सेवाग्राहीलाई काम गराउन निकै कठिनाई भइरहेको भन्दै नेपाल लेखापढी कानुन व्यवसायी एशोसिएशन मालपोत इकाई समिति राजविराजले शुक्रवार विरोध गरेको छ ।

लेखापढी एशोसिएशनका अध्यक्ष श्रीलाल यादवले मालपोतका कर्मचारीहरूले घस विना आफूहरूले पेश गर्ने कुनै फायलमा अधिक बढाउन नमानेको आरोप लगाएका छन् ।

बिना रकम आफूहरूको एउटा पनि फायल अगाडी नबढ्ने तर, वाहिरी व्यक्तिहरूको काम कुनै बाधा अझ्चन बिना नै काम हुने गरेको उनको आरोप छ ।

यस्तै लेखापढी एशोसिएशनका सचिव बद्रिनारायण यादवले एउटा फायल वापत ५ सय देखि १० हजारसम्म कर्मचारीहरूले लिने गरेको आरोप लगाए । उनले सो कार्यमा कार्यालय सहयोगीदेखि गार्डसम्मलाई प्रयोग गरिने गरेको आरोप पनि लगाए ।

कार्यालय प्रमुख आफ्नो

कार्यकक्षमा नवसि अर्कै कोठामा गोप्य रूपले कामकाज गर्ने गरेको भन्दै सोही कोठामा अन्य व्यक्तिहरूले दिएको फायल मात्र हेनै गरेको उनको आरोप छ ।

सोही विरोध कार्यक्रममा एक सेवाग्राहीले आफूहरूलाई लेखनदासहरूले पनि निकै दुःख दिने गरेको बताए । लेखनदासहरू पनि रकम नलिई फायल अगाडी बढाउन नमानेको र फायल अगाडी बढेपनि कर्मचारीहरूले पनि कुनै न कुनै बहानामा फायल अपुग भएको भन्दै ठारै गरेको गुनासो पोखे ।

अर्का एक सेवाग्राही सुरेश प्रसाद यादवले पैसा नदिएमा कार्यालय भित्र समेत जान नदिने तर पैसा दिए कसैले रोकटोक नगर्न बताए । उनले फायल फायल हेरीहेरी ५ सय देखि एक हजारसम्म लिने गरेको दुखेसो पोखे ।

यसैबीच मालपोतका प्रमुख शिवशरण पण्डितले लेखापढीहरूकै कारण कार्यालयमा रकमको चलखेल बढेको दाबी गर्दै उनीहरूकै कारण सेवाग्राही

समेतले दुःख पाइरहेको आरोप लगाए । उनले नेपाल सरकारले लेखापढी व्यवसायीहरूलाई मालपोत कार्यालय भित्र प्रवेश नगराउने परिपत्र पठाएपनि राजविराज त्यस अनुसार

नभएको बताउँदै प्रमुख पण्डितले आफू हालसालै कार्यालय प्रमुख भएर आएकोमा सरकारद्वारा जारी परिपत्रलाई कार्यान्वयन गराउनेतर्फ लागिपरेको जानकारी दिए ।

मोटरसाइकल दुर्घटनामा श्रीमतीको मृत्यु, श्रीमान गम्भीर

दैनिक समाचारदाता

राजविराज, २९ भद्रौ ।

सप्तरीको रुपनीमा विहीवार मध्यराती भएको मोटरसाइकल दुर्घटनामा एक महिलाको ज्यान गएको छ भने दुर्घटनामा उनका श्रीमान् गम्भीर घाउते भएका छन् ।

रुपनीवाट राजविराजतर्फ आउने क्रममा राजविराज रुपनी सडकखण्डित विद्युत प्राधिकरण वितरण शाखा नजिकै स.४४.५७६० नम्बरको मोटरसाइकल दुर्घटना हुँदा मोटरसाइकलमा सवार रुपनी गाउँपालिका ३ कटैया निवासी ४० वर्षीया शिलावती मुखियाको मृत्यु भएको प्रहरीले छन् । उनको स्थानीय गजेन्द्रनारायण सिह अस्पतामा उपचार भइरहेको छ ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीका प्रवक्ता डिएसपी नरेश कुमार सिहका अनुसार मोटरसाइकल दुर्घटनाको कारण खुल सकेको छन् ।

विद्यार्थीलाई शैक्षिक सामाग्रि र पोशाक वितरण

दैनिक समाचारदाता

राजविराज, २९ भद्रौ ।

राजविराज वडा नं. ७ स्थित रमेश नारायण दास आधारभूत विद्यालयमा शुक्रवार विद्यार्थीहरूलाई शैक्षिक सामाग्रि र पोशाक वितरण गरिएको छ ।

एक कार्यक्रम गरि त्यहा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूलाई कपि, कलम, चक्केट, विस्क्टु र पोशाक वितरण गरिएको हो ।

सो अवसरमा कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि वडा नं. ७ का अध्यक्ष सुभाषचन्द्र यादवले

बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

लामखुट्टेबाट सर्ने रोगबाट बचौं ।

- लामखुट्टेको टोकाईबाट औलो(मलेरिया), डेंगी ज्वरो, कालाजार, जापानिज इन्सेफलाइटिस जस्ता संक्रामक रोग लाग्न सक्दछ ।
- त्यसैले लामखुट्टेबाट बच्न आवश्यक उपायको अवलम्बन गरौ ।
- घरवरीपरी पानी जम्न नदिओ ।
- घर तथा गोठ वरीपरी सफा सुग्धर राखौं ।
- गोठ तथा खोर घरभन्दा टाढा राखौं ।

लामखुट्टेको टोकाईबाट बचौं र बचाओ ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

नेपाली र मैथिली भाषीबीचको सहअस्तित्व

हिमांशु चौधरी/रासस
काठमाडौं, २९ भद्रौ।

मलाई भरोसा छ, बढ़का
मान्छे, बन्नु पर्दछ, मेरो घरको
पजरामा बढ़का गाढी छ,
छोटकाले पुग्छ, मन खराब
छ। यी वाक्यहरू हुन्- नेपाली
र मैथिली भाषीको समृद्ध
जीवनशैलीको। यस्ता कैयौं
वाक्य प्रचलनमा रहेका छन्,
जसले दुवै भाषाभाषीको
सामाजिक, सांस्कृतिक र
भाषिक सहअस्तित्वको
चिनारीलाई स्थायित्व प्रदान गर्दै
एक सूत्रमा आबद्ध गर्ने
वातावरण निर्माण गरिहेको छ।

नेपाली र मैथिली
भाषाभाषीले एकअर्काको
संस्कृति र परम्परालाई स्वीकार
गर्दै सामज्ज्य र आपसी
सद्भावपूर्ण सामाजिक जीवन
व्यतित गरी संस्कृतिको
अविभाज्य अझ्गा भइरहेका
छन्। संस्कृति जिन्दगीको एउटा
तरिका हो, जो शताब्दीयैदेखि
जम्मा भएर समाजमा व्याप्त
रहन्छ भन्ने मान्यता अनुरूप
यस भेगमा बसोबास गर्ने
मिथिलाच्चलमा दुवै भाषाभाषी
एकअर्काबीच सांस्कृतिक र
धार्मिक परम्पराहरूमा मात्र
नभएर भाषामा पनि प्रभावित
छन्।

मैथिली भाषीले आपसमा
कुरा गर्दा नेपाली शब्दको पनि
प्रयोग गर्ने गरेको पाइन्छ।
मैथिली भाषामा बोल्दा 'हमरा
मालपोत जायके छै' र नेपाली
भाषामा बोल्दा 'मेरो घरको
पजरामा बढ़का गाढी छ'लाई
उदाहरणका रूपमा लिन
सकिन्छ। त्यस्तै उखानमा
मैथिली भाषामा 'उंटके मुँहमे
जीरा, कुप नआबए पाथिकके
पास, अपने नीक त आनो नीक'
र नेपालीमा 'हातीको मुखमा
जीरा, खोला आउँछ कि तिर्खा ?
आफू भलो त जगतै भलो' जस्ता
उखान मननयोग्य रहेको छ।

मिथिला र नेपाल
उपत्यकाको सांस्कृतिक सम्बन्ध
अत्यन्त प्राचीन रहेको छ।
मुसलमानी आक्रमणको बेला
मिथिलाको अनेक विद्वान

परिवार आफ्नो एवं हस्तलिखित
ग्रन्थको रक्खा तथा जीवन
निर्वाहका लागि नेपालतर्फ
प्रवेश गरेका थिए। मल्ल राजा
जयस्थिति मल्लले सामाजिक
वर्गीकरण र वर्णाश्रम धर्मलाई
कायम गर्न मिथिलाका विभिन्न
विद्वानसँग सहयोग लिएको पनि
पाइन्छ। मल्लकालमा राजाहरू
स्वयं मैथिली साहित्य र
परम्पराको विकासका लागि
ठूलो योगदान पुर्याएको कुरा
मल्ल राजाहरूले लेखेका नाटक,
भक्ति गीत सङ्ग्रहहरूले
प्रमाणित गरेका छन्।

इतिहासहरूको अध्ययनबाट
काठमाडौं उपत्यकामा कर्णाट
वंशका तीनपुस्ता राजाहरूले
भण्डै नब्बे जति राज्य गरेको र
सो अवधिमा काठमाडौं
उपत्यकाका तीनै राज्य-
कान्तिपुर, ललितपुर र
भक्तपुरमा मैथिली भाषाको
प्रचार-प्रसार तिकै भएको
पाइन्छ।

कर्णाट वंशीय राजा
हरसिंहदेव देव सङ्गीत
कलाविद् थिए। उनी सन्
१३२४ ई मा गयासुदूर
तुगलकबाट पराजित भई
जङ्गल हुँदै सेन्यवलसहित
काठमाडौं उपत्यका पुरोका
थिए। पछि भक्तपुर क्षेत्रमा
राज्य स्थापना गरेपछि त्यस
क्षेत्रमा मैथिली भाषा र
संस्कृतिले व्यापकत्व ग्रहण
गरेको इतिहास पनि छ।
लिच्छवी र मल्लकालसम्म
मैथिली भाषाको रामो कदर
भएको थियो। अहिले राजनीति,
स्वार्थ, भान्तिको सिकार भई
उपेक्षितजस्तै देखिन्छ।

नेपाली भाषीले मैथिली
शब्दको प्रयोग र मैथिली
भाषीले नेपाली शब्द प्रयोग
गरिरहेको अनेकौं दृष्टान्त छ।
जस्तो कि नेपाली र मैथिली
भाषाभाषीले माभ, लागि, सुन,
मारी, ओठ, मीत, बाँधी,
फोका, भल, ठाम, तल, हाट,
बेल, भिन, जतन, निहुरी, जीउ,
लावा, मारीलगायतका
शब्दहरू परम्परामा प्रयोग
गरिरहेका छन्। सुनसरी,

सप्तरी, सिरहा, धनुषा, महोत्तरी
र सर्लाही जिल्लामा मैथिली र
नेपाली भाषाभाषीबीच शब्दको
निकटता देखिन्छ। वस्तुतः

मैथिली भाषाले मैथिली
भाषाभाषीलाई जातीय
व्यक्तित्व र पहिचानमात्र प्रदान
गरेको छैन, राष्ट्रकै साहित्य र
संस्कृतिलाई समृद्ध तुल्याएको
छ।

एकीकरणपछि, उपत्यका र
यस क्षेत्रका बीच सांस्कृतिक र
धार्मिक निकटता कायम भयो।

उपत्यका र अन्य पहाडी
भेगबाट अनेक नेपाली

भाषाभाषी यस क्षेत्रको समतल
फाँटमा कृषिकर्म वा जागिरेका
रूपमा बसाइँसराइका क्रममा
आएर बसोबास गर्न थाले।

हाल यस क्षेत्रमा मैथिली
भाषाभाषी मात्र नभएर नेपाली
भाषाभाषीको पनि आधिक्य
रहेको छ। प्राचीनकालदेखि नै
मिथिलामा वर्णाश्रम धर्म

अस्तित्वमा रहेको देखिन्छ।
देवी-देवताहरूमा शिवशक्ति
तथा विष्णुलाई कालान्तरमा
राम र सीता आदिलाई पनि

देवदेवीका स्वीकार गरेर पूजा
गर्ने परम्परा पाइन्छ। धार्मिक
परम्पराको प्रभावले नेपाली
भाषाभाषीहरूमा शिवप्रति

विशेष श्रद्धा रहेको र प्रत्येक
वर्ष वैद्यनाथ धाममा जल
क्षेत्रमा मैथिली भाषा र
संस्कृतिले व्यापकत्व ग्रहण
गरेको इतिहास पनि छ।

लिच्छवी र मल्लकालसम्म
मैथिली भाषाको रामो कदर
नेपाली भाषाभाषीहरू
भएको थियो। अहिले राजनीति,

स्वार्थ, भान्तिको सिकार भई
उपेक्षितजस्तै देखिन्छ।

नेपाली भाषीले मैथिली
भाषाको गहिरो छाप परेको
पाइन्छ। मैथिली क्षेत्रका स्थान
नाम, वनस्पति, खानपिन,

रहनसहन र दैनिक व्यवहारमा
प्रचलित स्थानीय उपकरण
बुझाउनेजस्ता शब्दहरू नेपाली

भाषाभाषीले माभ, लागि, सुन,
मारी, ओठ, मीत, बाँधी,
फोका, भल, ठाम, तल, हाट,
बेल, भिन, जतन, निहुरी, जीउ,

लावा, मारीलगायतका
शब्दहरू परम्परामा प्रयोग
गरिरहेका छन्। सुनसरी,

आधारित छ। यसले परम्परागत
अटल अखण्डता, राष्ट्रियता र
एकतालाई सबलता प्रदान
गरेको देखिन्छ।

नेपाली साहित्यका

मनोवैज्ञानिक प्रवर्तक विधि
कोइरालाको कथाहरूमा पनि
मैथिली भाषाका शब्दको प्रयोग
गरिएको पाइन्छ। मनौती,

तडका, पछवरिया धार,
पुरवरिया धार, डाइन, रे छौडा,
गे छौडी, मचान, खरिहान,

ओरहाजस्ता शब्दको प्रयोग
गरिएको छ। त्यस्तै पात्रहरूमा
लेलहा, फगुनी, मुनरिया,

बतहिया चमाइन, जमुनिया,
किसना, सुवसियाजस्ता मैथिली
भाषी पात्रको संयोजन र

नामकरण गरेका छन्।

कोइरालाले गाछ, तर, दाँती
लागब, कर्चीक टाटी खरजस्ता
शब्दको प्रयोग गरेका छन्।

नरेन्द्र दाइ उपन्यासमा चैत हे
सखी फलल बेली, करत मधु
गुजार हो, भवरा करत गुजार
हो जस्ता मैथिली भाषाको
लोकगीतलाई स्थान दिइएको
छ।

यस प्रकारको क्रमले
परम्परामा सामाजिकता ग्रहण
गरेको फलस्वरूप यस भेगका
स्थानीय पोशाक धोती र

कमिज नेपाली भाषाभाषी
समुदायमा लोकप्रिय रहेको र
यसका साथै नेपाली भाषाभाषी
महिलाले आफ्नो पारम्परिक

पोशाक गुन्यु, साडी, चोलो र
पटुका त्यागेर विशेष प्रकारले
साडी र चोलो लगाउने चलन
रहेको छ, जुन यस भेगका

मैथिली भाषाभाषी महिलाले
लगाउने गरेको प्रभाव हो।

घरमा आएका पाहुनालाई
विभिन्न प्रकारका अचार,

तरकारी र स्वादिष्ट भोजनद्वारा
स्वागत हरू मैथिल समाजको

विशेषता रहेको छ। मैथिल
गृहीणी पाक कलामा ज्यादै दक्ष
हुने र विभिन्न प्रकारका अचार,

चटनी र तरकारीलाई तारेर
अतिथिलाई स्वादिष्ट र रूचिकर

भोजनद्वारा सत्कार गर्न सिपालु
हुन्छन्। यसको प्रभाव स्वरूप
यहाँका नेपाली भाषाभाषी

काठमाडौं, २९ भद्रौ (रासस)।

नेकपा (एमाले)ले
संविधानसभाका अध्यक्ष स्व

सुवास नेम्वाडको स्मृतिमा
आगामी असोज २ गते सातै
प्रदेशमा विचार गोष्ठी

आयोजना गर्ने भएको छ।

पार्टीका महासचिव शङ्कर
पोखरेलको अध्यक्षतामा

शुक्रबार बसेको बैठकले उक्त
निर्णय गरेको एमालेको केन्द्रीय
प्रचार विभागले जनाएको छ।

विचार गोष्ठी सबै प्रदेशमा
'नेपालको संविधान निर्माणमा
सुवासचन्द्र नेम्वाड' विषयमा
हुनेछ भने विभिन्न राजनीतिक

दलका नेतालाई अतिथि
वरिष्ठ रहेको छ।

विभिन्न प्रदेशमा प्रचलित भए
पनि नेपाली भाष

नेपालको संविधान र संविधान दिवस मनाउनुको तात्पर्य

फणीन्द्र फुयाल ज्वाला/रासस
काठमाडौं, २९ भदौ।

संविधान राष्ट्रको मूल कानून हो। संविधानले सरकारको स्वरूप निर्धारण गर्दै र सरकारी शक्तिको सीमाङ्गन गरी राज्यको काम कारबाहीलाई वैधता प्रदान गर्दै। यसलाई संविधानसभा वा अन्य यस्तै प्रक्रियाबाट निर्मित गरी राज्यको शासन र शासन प्रणाली सञ्चालन गर्ने वैधानिकता शासक वर्गलाई जनताले प्रदान गरेका हुन्छन्। संविधान राष्ट्रको मार्गचित्र र नागरिक अधिकारको बढापत्र हो।

नेपालमा पहिलोपटक २००४ साल माघ १३ मा 'नेपाल सरकारको वैधानिक कानून' तत्कालीन राणा प्रधानमन्त्री श्री ३ पद्म शमशेरले जारी गरेका थिए। तर यो लागू हुन सकेन। २००७ चैत २९ गते 'नेपालको अन्तरिम शासन विधान' तत्कालीन राजा श्री ५ त्रिभवनले जारी गरेका थिए। त्यसे गरी तत्कालीन राजा श्री ५ महेन्द्रले 'नेपाल अधिराज्यको संविधान २०१५' फाग्न १ गते जारी गरेका थिए भने उनले नै २०१९ साल पुस १ गते 'नेपालको संविधान-२०१९' जारी गरेका थिए। यो संविधानलाई 'जनतालाई दिइएको शाही उपहार' पनि भनिएको थियो।

त्यसैगरी 'नेपाल अधिराज्यको संविधान-२०४७' कानिक २३ गते तत्कालीन राजा श्री ५ वीरेन्द्रले जारी गरेका थिए। यो कार्यान्वयन अवधिभर एकचोटि पनि संशोधन भएको थिए। २०५२/६३ सालको दोस्रो जनआन्दोलनको सफलतासँगै तत्कालीन नेपाल (माओवादी) ले थाली गरेको जनयुद्धलाई पनि सम्बोधन गरी सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र ने पालको अन्तरिम व्यवस्थापन गर्न २०६३ सालमा नेपालको अन्तरिम संविधान जारी भयो। यसलाई १२ पटक संशोधन गरिएको थियो।

देशले इतिहासमै प्रथम पटक जनप्रतिनिधि सम्मिलित संविधानसभाबाट २०७२ असोज ३ गते नेपालको प्रथम राष्ट्रपति डा रामबरण यादवले 'नेपालको संविधान २०७२' लाई हस्ताक्षर गरी अनुमोदन गरेको संविधान नेपालको सातौं संविधान हो। यो संविधान जारी भएसँगै जनताले चुनेका

सरकारहरू निकै सचेत र चनाखो भई अखिलयारी प्रदान गरिएका अधिकार सम्पादनमा जुटेका छन्। ऐन, कानून सबैलाई बराबरी लाग्ने प्रथाको सुरुआत भएको छ। नियम, कानून र संविधानभन्दा माथि कोही पनि छैन भन्ने कुरा कानूनको कार्यान्वयनबाट सबै जनताले महसुस गरिरहेका छन्। यस अर्थमा संविधान दिवस मनाउनुको तात्पर्यता रहेको छ।

नेपालमा हालसम्म विभिन्न समयमा गरी सातवटा संविधानहरू निर्माण भए पनि छवटा भने लागू भएका छन्। त्यसअनुसार नै विभिन्न समय र मितिमा नेपालमा संविधान दिवसहरू मनाइएको पाइन्छ। पछिलो समय नेपालको संविधान २०७२ जारी भएको दिन संविधान दिवस असोज ३ गते मनाउन्दै आइएको छ। यस संविधानमा ३५ भाग, ३० धारा र ९ अनुसूची रहेका छन्।

संविधान दिवस मनाउनुको तात्पर्य

नेपाली जनताको दशकौं लामो अनवरत सङ्घर्षको परिणामका रूपमा प्राप्त भएको नेपालको संविधान, २०७२ लागू भएको यस पटकदेखि आठ वर्ष पुरा हुँदै छ। संविधान जारी गरिएको यो विशेष दिनमा जनआन्दोलन, जनयुद्ध, मधेस आन्दोलन एवम् विभिन्न कालखण्डमा भएका सङ्घर्षमा जीवन अर्पण गर्ने महान् सहिदहरूपति भावपूर्ण श्रद्धाङ्गि अर्पण गर्दै घाइते, अपाङ्ग एवम् बेपता पारएका योद्धाहरूलाई उच्च सम्मान व्यक्त गर्नुपर्छ। उनीहरूके योगदानका कारण यो संविधान निर्माण भएको हो भन्न कुनै हिच्कचाहट मान्नु हुँदैन।

संविधानअनुसार नै अहिले देश समाजवाद उन्मुख विश्वासमा अग्रसर छ। देशमा सङ्घीयता, धर्म निरपेक्षता, समानुपातिक प्रणालीहरू लागू भएका छन्। सङ्घीय, प्रदेश र स्थानीय गरी तीन तहका सरकार निर्माण भएका छन्। रोजगार, नियुक्ति र जनप्रतिनिधि छोटोटका क्षेत्रमा महिला, दलित, जनजाति, मधेसी, पर्छिडिएको क्षेत्र, अपाङ्गता आदिमा कोटा छुट्याइएको छ। देशको सुशासन प्रणालीलाई चुस्त बनाउन विभिन्न सबै वैधानिक आयोगहरू गठन भई कार्य पुनः सञ्चालन भएका छन्। भ्रष्टाचार, शान्तिसुरक्षा, शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगार, वैथिति, ढिलासुस्ती, नातावाद कपावादका वरेमा सङ्घीय तथा प्रादैशिक एवं स्थानीय

सरकारहरू निकै सचेत र चनाखो भई अखिलयारी प्रदान गरिएका अधिकार सम्पादनमा जुटेका छन्। ऐन, कानून सबैलाई बराबरी लाग्ने प्रथाको सुरुआत भएको छ। नियम, कानून र संविधानभन्दा माथि कोही पनि छैन भन्ने कुरा कानूनको कार्यान्वयनबाट सबै जनताले महसुस गरिरहेका छन्। यस अर्थमा संविधान दिवस मनाउनुको तात्पर्यता रहेको छ।

यो संविधानबाट सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र संस्थागत हुन पुगेको छ, भन्ने नागरिक स्वतन्त्रता, मौलिक अधिकार, मानव अधिकार, बालिग मताधिकार, आवधिक निर्वाचन, पूर्ण प्रेस स्वतन्त्रता, स्वतन्त्र न्यायपालिका, कानूनी राज्य जस्ता लोकतन्त्रका अवयवहरूको जगमा दिग्गजो शान्ति, सुशासन, विकास र समृद्धि प्राप्तिका लागि मार्गप्रशस्त भएको छ। संविधानले नागरिकता, अवयवहरूको जगमा दिग्गजो शान्ति, सुशासन अर्थात् यसलाई संसाधन गर्दै जानुपर्छ।

संविधानले नागरिकहरूलाई अन्तिम राज्यको अधिकार र विवरणीका लागि अप्राप्ति र जनताको अधिकार र अवयवहरूको जगमा दिग्गजो शान्ति, सुशासन अर्थात् यसलाई संसाधन गर्दै जानुपर्छ।

संविधानले नेपालमा बोसोबास गर्ने समस्त आदिवासी, जनजाति, महिला, दलित, अल्पसङ्ख्यक, मुसलमान, मधेसी, थारू, उत्तीर्णित, पिछिडिएका वर्ग, क्षेत्रलगायत र सम्पूर्ण नेपालीले आजसम्मको सङ्घर्षमाटे प्राप्त गरेका हक अधिकार र अवयवहरूको जगमा दिग्गजो शान्ति, सुशासन अग्रगामी रहेको छ। यस कुरालाई वस्तुप्रकर भएर विश्लेषण गर्ने सबैले स्वीकार गरेको अवस्था पनि हो। साथै यस संविधानले नागरिक र राज्यवाचीको सम्बन्धलाई नयाँ आयामबाट परिभाषित गरी नेपाली जनतालाई शासन सत्ताको केन्द्रियन्दुमा राखेको छ।

संविधान जारी भएपछि सङ्घीय संसद, प्रतिनिधिसभाको पहिलो कार्यकाल पूरा भई दोस्रो कार्यकालमा प्रवेश गरेको छ। संविधानको अभ्यासकै क्रममा स्थानीय तहहरूले पनि आफ्नो एक कार्यकाल पूरा गरी दोस्रो कार्यकालमै दिँडिरहेको छ। यस अवधिमा संविधान रक्षाका लागि अनेक पहल पनि भए। लोकतन्त्रको संस्थागत विकासका लागि थुप्रै कार्यहरू सम्पादन भए। यसवीचमा भएका कमीकमजोरी सच्चाएर आगामी दिनमा हुने थप अभ्यासबाट संविधान अभे समृद्धि हुँदै जाने अपेक्षा गर्न सकिन्छ।

अन्त्यमा :

संविधानको रक्षा र बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

सबल पक्षको चर्चा गर्दा यसमा सुधार गर्नुपर्ने कुरालाई पनि उल्लेख गर्नुपर्ने हुन्छ। हार्मी सबैलाई थाहा छ, यो संविधान नेपालको इतिहासको विशिष्ट परिस्थितिमा जारी भएको थियो। संविधानमा मधेशी, थारू, जनजातिलगायतका समुदायका कर्तिपय जायज माग र आकाङ्क्षाहरूलाई अभै समावेश गर्न सकिएका छैनन्। शान्ति प्रक्रिया पूरा, वेपत्ताहरूको छानाविन एवं सत्य निरुपण तथा मेलमिलाप लगायतका आदि कार्यहरू अभै हुन सकिरहेका छन्।

विश्वका कुनै पनि संविधान एक पटक पूर्ण हुँदैनन्। समय समयमा हुने संशोधनबाट संविधान परिष्कृत र परिपत्र बन्दै जान्छ। नेपालको संविधान पनि गतिशील र जीवन्त दस्तावेज भएकाले हाम्रो मुलुकको वस्तुगत परिस्थिति र जनताको आकाङ्क्षाहरूलाई पनि मस्कोलाई 'रचनात्मक कूटनीतिक संलग्नतामा द्वन्द्व निम्त्याएको' टिप्पणी गरेको छ। अमेरिकी विदेश मन्त्रालयका प्रवक्ता म्याट मिलरले संयुक्त राज्य अमेरिकाले रस्को उन्निपर्छ।

वासिइटनमा विहीबार भएको पत्रकार सम्मेलनमा प्रवक्ता मिलरले अमेरिकी कूटनीतिक कर्मचारीहरूलाई अकारण निष्काशनको आदेश दिइएको तथा दूतावासका कर्मचारीहरूलाई नम्न आपै नागरिकहरूलाई पनि मस्कोले धम्क्याइरहेको बताएका छन्।

रस्कोलाई 'सूचक' भएको आरोप लगाएर कूटनीतिज्ञद्वय जेफ्री सिलिन र डेम्बिड बर्नस्टेनलाई एक साताभित्र रस्को उन्निपर्छ। अमेरिकी विदेश मन्त्रालयका प्रवक्ता दिइएको जानकारी उनले देश छाडेर जान आदेश दिइएका कूटनीतिज्ञले रस्को उन्निपर्छ।

वासिइटन र मस्कोबीचको सम्बन्ध तनावपूर्ण बनेका बेला रस्कोले अमेरिकी कूटनीतिक गतिविधि सञ्चालन गरिएको तथा दूतावासका कर्मचारीहरूले रस्कोले आन्तरिक मासिलामा हस्तक्षेप हुने गरी गैरकानुनी एवं गैरकूटनीतिक गतिविधि सञ्चालन गरेका रस्कोलो आदेश दिइएको जानकारी उनले दिइएका छन्। रस्कोले देश छाडेर जान आदेश दिइएका अमेरिकी कूटनीतिज्ञले रस्कोले उन्निपर्छ।

वासिइटन र मस्कोबीचको सम्बन्ध तनावपूर्ण बनेका बेला रस्कोले अमेरिकी कूटनीतिक गतिविधि सञ्चालन गरिएको तथा दूतावासका कर्मचारीहरूले रस्कोले आन्तरिक मासिलामा हस्तक्षेप हुने गरी गैरकानुनी एवं गैरकूटनीतिक गतिविधि सञ्चालन गरेका रस्कोलो आदेश दिइएको जानकारी उनले दिइएका छन्। रस्कोले देश छाडेर जान आदेश दिइएका अमेरिकी कूटनीतिज्ञले रस्कोले उन्निपर्छ।

वासिइटन र मस्कोबीचको सम्बन्ध तनावपू

